

Eftertanke vil slutte sig dertil. Jeg har i Aften fundet en Skrivelse om, at Andragendet er tiltraadt og derefter tilstillet vor Landbrugsminister fra Sogneraadet ved Ledreborg. Ogsaa der har man følt Trang til at udtale et Ønske om — de tør jo ikke stille Fordringer —, at § 10 forandres, og jeg skal saa slutte med at henholde mig til de Udtalelser, jeg kom med ved Sagens første Behandling og anbefale Ændringen til § 10, der lyder saaledes: Efter Slutningen af L. 7 indsættes: „eller oppebærer eller har oppebaaret Renter af en Fideikommisskapital, hvis Besiddelse er forbunden med fideikommissarisk Besiddelse af en i saadan anden Kommune liggende fast Ejendom“.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Ændringen til det høje Ting og bede den højttærede Indenrigsminister og det meget ærede Udvalg om at tænke venligt og alvørligt over Sagen endnu en Gang.

Bluhme: Jeg har stillet et Par Ændringsforslag. Efter mine tidligere Udtalelser skulde jeg egentlig talt tage dem tilbage, og det har jeg ogsaa i Sinde at gøre — antager jeg — men jeg vilde dog først gøre et Par Bemærkninger om dem. Det første Ændringsforslag er det under Nr. 18, som gaar ud fra den Anskuelse, som jeg stadig fastholder, og som jeg ikke kan forstaa, man er saa heftig til at modsætte sig, nemlig den, at Aktieselskaber bør være fri for Dobbeltbeskatning. Jeg er ikke i Stand til at komme ind paa den Tankegang, at man fastslaar det en i Lov, som man kalder en Retfærdighedshandling mod hele Befolkningen. Men allermindst forstaaer jeg, at man vil indføre Dobbeltbeskatning over for Søfartsselskaber. Det er klart, at blandt alle Aktieselskaber er der intet, hvis Gerning er mere til Støtte for alle andre Erhverv end netop en udviklet Skibsfart. En udviklet Skibsfart støtter ethvert Erhverv, og i alle andre Lande er man gaaet saa vidt, at man giver Præmier for Udvikling af Skibsbyggeri og Skibsfart, medens vi her i Landet benytte saa at sige enhver Lejlighed til at lægge Byrder paa Skibsfarten. Mit Ændringsforslag gaar ud paa, at selv om man fastholder, at Aktieselskaber skulle dobbeltbeskattes, bør i alt Fald Søfartsselskaber være fri. Thi ikke alene have de som sagt deres store Betydning for alle Erhverv, men det kan vel siges, at der er saa godt som ingen Søfartsselskaber, uden at de bringe Nytte til den Kommune, hvor de

slaa sig ned, hvor de have deres Hjemsted, samtidig med, at de saa at sige aldrig bringe de Byrder, som et Aktieselskab formentlig bringer Kommunen, og som er Grunden til deres Dobbeltbeskatning. Mit Forslag har imidlertid ikke fundet Tilslutning, og jeg er derfor forberedt paa at tage det tilbage.

Det andet Ændringsforslag er en Modifikation. Det er subsidiært og gaar ud paa, at selv om man ikke vil fritage Søfartsselskaber i Almindelighed for særlig Skat, skulle dog i det mindste de Søfartsselskaber fritages, hvis Fart slet ikke berøre danske Farvande, danske Havne, men alene foregaa i Udlandet. Men jeg har været saa heldig, at hele Udvalget har stillet et andet Ændringsforslag under Nr. 15, som saa at sige gør dette overflødig, saa det kan jeg med større Tilfredshed tage tilbage.

Foruden disse to Ændringsforslag har jeg stillet to andre vedrørende Fordelingen af Statstilskuddet til Kommunerne. Loven fastsætter, at det skal fordeles efter et vist Procentantal, 65 til Landet og 35 til Byerne. Det er jo aldeles vilkaarlige Tal, der her ere valgte. Loven skal jo ogsaa med Hensyn til dette Spørgsmaal være retfærdig, men det forekommer mig, at vilkaarlige Talstørrelser aldrig ere Tegn paa dyb Retfærdighed. Et saadant Statstilskud maa ganske vist, forekommer det mig, fordeles under Hensynet til Folketallet i Kommunerne, men der maa dog ogsaa tages Hensyn til, hvorvidt en Kommune er rig eller fattig. Vi faa jo nu en Indkomst- og Formueskat til Staten. Vi faa altsaa at vide, hvorledes Formuen og Indtægten er fordelt omkring i Landets Kommuner, og det er da rimeligt, at man foruden Folketallet ogsaa tager noget Hensyn til, om det gennemgaaende er rige eller fattige Beboere, der ere i en Kommune. Dernæst forekommer det mig, det er rimeligt, at man tager Hensyn til, hvad Kommunerne bruge deres Penge til, om de bruge dem i høj Grad til at støtte Pragt og Kommunens Borgeres glade Liv, eller om de benytte Pengene til samfundsmæssige Opgaver som Skolevæsen, Fattigvæsen, Sygevæsen og sligt, og i hvor høj Grad de bruge deres Penge dertil. Jeg har stillet to Ændringsforslag, hvorved man, naar først Formue- og Indtægtsskatten er vedtaget, saa at sige matematisk kan beregne, hvad der tilkommer enhver Kommune, naar man skal tage Hensyn til disses forskellige Forhold. Jeg har hørt sige, at Forstaaelsen af Forslaget skulde være tem-